

[Carsten Andersen]

lektive trafik er oftest børns eneste mulighed for selvstændig transport i forbindelse med fritidsarrangementer.

Og så er der hele pasningsproblematikken, daginstitution, heldagsskole osv. Redegørelsen er ørdrig, men der er også en del visioner om at udvikle daginstitutionerne til en slags lokalcentre med en brugerkreds, der spænder fra forældre, dagplejemødre osv. til hele lokalbefolkningen. Vi kan godt forestille os det fantasibillede, at der fra Brønshøj Værested arrangeres en tur i Zoologisk Have, hvori såvel børnehavebørn som gamle deltager, måske enkelte forældre og selvfølgelig også medarbejdere fra Værestedet, hvis der er behov herfor. Det skal være mindre grupper med stor aldersspredning. Børn har brug for ældreregenerationskontakt, at høre historier om gamle dage, skipperskrøner og tyendesnak.

Det, jeg gerne vil vide, er, hvornår ministeren vil give nogle daginstitutioner lov til at forsøge. Forleden dag på DLOs konference om daginstitutionerne år 2000 fortalte Ib Oustrup fra Centeret for Social Udvikling om nogle forsøgsmodeller, hvor nogle institutioner fik frie hænder til at forsøge sig frem inden for bestemte rammer med fælles vejledning og erfaringsudveksling. Hvornår kommer vi i gang på det her område? Det skulle jo helst være, mens børnene var børn, inden de blev voksne.

For os er det vigtigt, at børnene ikke bliver omklamret af institutioner, hvad enten det er daginstitution eller skole. Det vil være helt fint, hvis skolerne opstiller fritidstilbud til børn og unge, som de kan vælge sig til, fordi det virker tiltrækkende, spændende og sjovt. Men hvis helhedsskolen skal udvikle sig til en heldagsskole med mere eller mindre mødepligt, er vi betænkelige, ja, nogle af os er overordentlig betænkelige.

Det væsentlige for os er, at såvel skolepasningsordninger som daginstitutioner bliver åbne tilbud til alle uden økonomiske krav. Kort sagt mener vi, at det skal være gratis på samme måde som skolerne. Det er i bund og grund usolidarisk over for børnefamilierne, at de skal særbeskattes.

Ministeren har fat i den rigtige ende, at der mangler tid til børn. Vi har hårdt brug for en arbejdstidsnedsættelse, langt mere end til de 37 timer, overenskomsten nu gav. Det skal være 7 timer daglig, 35 timer om ugen,

og på længere sigt 30 timer om ugen med 6 timer daglig. Familier, der er kommet ud i problemer med hinanden eller ungerne, står vi med nogle meget pauvre tilbud til. Hvis vi ser på, hvad man fra kommunerne tilbyder, konstaterer vi, at det stort set kun er støttepædagog eller anbringelse uden for hjemmet. Det er fattigt. Det er fattigt, at der f.eks. ikke er tilbud om samtalegrupper på bistandskontorerne eller i lokalmiljøet. Det er fattigt, at der over bistandshjælpen ikke kan ydes en klækkelig økonomisk indsats for at undgå anbringelse uden for hjemmet, og det er fattigt, at familier ikke har bedre muligheder for at søge råd og vejledning end bistandskontorets økonomifikserede 10 minutters samtaletid.

Vi skal senere i dag behandle SFs forslag om åbne rådgivninger, og jeg skal uddybe nogle af de her ting. Det skal være vores sidste forslag til at forbedre børnefamiliernes situation.

Vi kan ikke afrunde denne debat, uden at ministeren oplyser om, hvad hun agter at gøre for at nedbringe det helt utilstedeligt høje antal anbringelser af børn uden for eget hjem. Hvis jeg må citere William S. Knudsen med en fri omskrivning, vil jeg sige, at hvad der er godt for børnene, er også godt for Danmark.

Lone Dybkjær (RV):

Det, at vi har to debatter i dag, gør efter min opfattelse, at det er muligt at anvende redegørelsesdebatten til nogle mere holdningsprægede synspunkter, og det vil jeg gøre.

Skulle man tage avisspalternes ord for pålydende, er det lige ved, at et af de værste steder, man kan føde børn, er i Danmark. Børn har det skidt, og det skyldes ifølge mange 1968-generationens higen efter at realisere sig selv. Kvindesagsforkæmperne bryder sammen og tilstår: prisen for ligestilling og økonomisk uafhængighed var under alle omstændigheder hjerteskrærende meget større, end vi havde drømt om. Moderlønnen under dæknavnet familielønnen toner frem. 55.000 kr. om året for at passe dit eget barn fra 0 til 3 år. Hvor de 7-8 mia. kr., det vil koste, skal komme fra, er der ikke nogen, der taler om.